

ние, но ще се задоволя само с два такива. Първият пример засяга често случваща се конфузна ситуация на нашите цигани, които в гастроли зад граница при изпълнение на типично своя (ромска) музика предизвикват известно объркване в европейските аудитории. С качествата си на инструменталисти и изпълнители те покоряват не само своите събратя зад граница, но и доста меломани с изтънчен вкус. Музикалните качества и достойнства на българските роми не се нуждаят от изтъкване. Те отдавна са получили заслужени и супериорни оценки. Въпросът, обаче, е че нашите цигани не се възприемат като изпълнители на своя (циганска) музика, а почти единствено като изпълнители на българска народна музика. Когато те покажат нещо свое, автентично, самобитно, то предизвиква учудване и раздвоение в оценките. Най-често то се възприема като естествено вплетено в общонародната музикална традиция по нашите земи, макар и да е сътворено от нашите (българските) роми. Нещо повече, понякога то не само се извежда от неговата система, но дори се съпоставя с американски или африкански традиции, стилове и направления, от които искат да намерят отглас в него. Нерядко роденият и сътворен в България цигански фолклор, "експортиран" легално или нелегално зад граница, в близките ни балкански държави и култури, много бързо се превръща като иманентна част на тяхната музикална съкровищница и загубва своя истински генезис и пространствено-културна дислоцираност и функционален ангажимент.

Втори пример, показващ опитите да се прикрие и отрича наличието на автентична ромска музика у нас, за която обилна информация може да даде известният ромски диригент Сашо Михайлов - един от малкото наши роми получил заслужено официалното признание и възнаграден с почетното звание "Заслужил деятел на културата". В една среща с цигани-интелектуалци, при по-задушевна обстановка и доверително общуване, Сашо Михайлов сподели с мен този симптоматичен случай. У нас гостувал видният австрийски музикален деец и диригент на Виенската опера г-н Хардмайер. Той изявил желание да се запознае не само с българската народна музика, но и с някои музикални традиции на отделни етнически общности в страната и специално на циганите. С.